

rate paa noget Punkt, ved jeg ikke. Det er sikkert nok, at der er dem, der tro de Herrer, naar de tale om Kjøbenhavneri, men det er de Herrer egne Vælgere. Nu have de præket om Kjøbenhavneri saa længe, at Vælgerne sige til sig selv: Mon der dog ikke er noget om det? Saadan siger man f. Eks.ovre i Veringe. Der siger man: Nu have vi en Mand, der er Kjøbenhavner, lad os se at faa ham afløst. (H. Holm: Jeg bliver valgt!) Det er muligt, men der er adskillige Vælgere, der tale saaledes, og deres Oplysninger have de faaet fra de moderate, som have præket saa længe om Kjøbenhavneri, at deres Vælgere til sidst tro derpaa. Os gør det intet. Vore Vælgere tro ikke paa den Slags Beskyldninger mod os. De ere paa det rene med, at er der 4 Kjøbenhavnere i vort Parti, have de 4 Kjøbenhavnere det for sig, at de foruden at være saa retsindige Frihedsmænd, som de ere, øve en særlig gavnlig Indflydelse i Partiet, og ikke en saadan, at de skulde faa Partiet til at handle ubilligt og urigtigt. Saaledes se vore Vælgere paa Sagerne. Nej, vi have ingen Grund til at sørge for at faa noget Klister til Partiet, og vi behøve ikke at bryde os om denne Beskyldning for Kjøbenhavneri. Det er noget, der har spillet sin Rolle i Agitationen. De Herrer have rejst omkring med det, og alle Vegne, hvor jeg har mødt de Herrer paa Tribunerne ved de politiske Møder, har det vist sig, at Vælgerne sige: Det give vi ikke stort for, og vi give endnu mindre derfor, naar de Herrer ville drive Sjakrepolitik med de 170,000 Kr., vi tro ikke, der kommer noget godt ud af saadanne Handelsforretninger. Jeg mener derfor, vi rolig kunne lade de moderate beholde deres Nummer med de 170,000 Kr. Det er beklageligt, at de ikke have noget bedre at gaa til Valg paa, om det end er behageligt for dem at tro, at saadanne gamle Ting kan man køre paa lidt endnu. Os kan det være ligeegyldigt.

Scharling: Jeg vil kun gøre en Indsigelse mod den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem angaaende Spørgsmaalet om Kaldelsesmaaden. Det ærede Medlem sagde, at vi ikke havde Loven af 8de Marts 1856 paa vor Side, det beror jo paa en Fortolkning af Loven. Man kan med samme Ret sige, at det ærede Medlem og hans Venner ikke staa paa Loven af 1856. Selvfølgelig have vi en Forstaaelse af denne Lov, ligesom det ærede Medlem har en Forstaaelse af den. Hvilken Forstaaelse der er den rigtige, maa være

Domstolenes Sag at afgøre. Jeg skal blot bemærke om dette Spørgsmaal, at naar det i Loven hedder: Finder Skoledirektionen eller Biskoppen ingen af de foreslaaede skikkede eller værdige til *Embedet*, kan det ikke forstaaes paa anden Maade, end at det er deres Værdighed til dette bestemte Embede, der skal skønnes over. Men som sagt, om den ene eller den anden Forstaaelse er den rigtige, maa være Domstolenes Sag at afgøre. Det ærede Medlems Udtalelser kunde være rigtige, dersom vi nu søgte at fastslaa en vis Fortolkning af Loven af 1856, men det er jo netop det, vi ikke gøre. Vi frafaldte netop nu § 15, medens det ærede Medlem og hans Venner ville benytte Lejligheden til at fastslaa deres Fortolkning af Loven som den rette, og jeg kan ikke se rettere, end at Fastholdelsen deraf i Virkeligheden vil være — ja jeg vil ikke bruge det Udtryk, det ærede Medlem brugte: at spænde Ben for Loven — det samme som at lade Loven falde. Naar det ærede Medlem nu siger, at det var Regeringen, der fra første Færd havde spændt Ben for Loven ved sin Bestemmelse om Kaldelsesmaaden, er det en højst mærkværdig Opfattelse af, at Regeringen fremkom med et Lovforslag, i hvilket den søger at faa indført Bestemmelser, som den anser for en Forbedring af Loven, og navnlig er det mærkværdigt at sige det over for os, som nu frafaldte enhver Bestemmelse i denne Henseende.

Berntsen: Den ærede Ordfører søgte for at gøre gældende, at det Standpunkt, jeg og mine Meningsfæller have indtaget med Hensyn til Spørgsmaalet om de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, var dikteret af rent politiske Grunde. Det var ikke saglige Grunde, men politiske Grunde, som vi vilde benytte i den forestaaende Valgkamp. Det tilbageviser jeg, og jeg kan henvise til, at det Standpunkt, som jeg indtager i dette Spørgsmaal, har jeg indtaget fra den første Dag, Spørgsmaalet forelaa for et Par Aar siden, og begrundet det med saglige Beviser. Jeg anførte, at det var ubilligt og uretfærdigt mod Landet at tilpligte Statskassen til i Fremtiden at udrede 170,000 Kr. aarlig til Kjøbenhavns Kommune, fordi man uden for Kjøbenhavn faar Ret til at ordne sit Skolevæsen paa en tilsvarende Maade. Jeg har givet saglige Grunde for dette Forhold, men jeg kan selvfølgelig ikke tvinge det ærede Medlem til at tage dem for gyldige. Det er jo en Smagssag, men mit Standpunkt er dikteret udelukkende af saglige Grunde. Hvad politisk